

Sam en de rode kaboutermuts

Geschreven en getekend door
Admar Kwant

Opgedragen aan het kleine volkje.
Voor de verhalen die ze mij toefluisteren. – A.K.

ISBN 978 90 6038 924 9
Vertaling: Susannah van Asch-Yasuda
Layout en zetwerk: Jaap Verheij
Oorspronkelijke titel: Sam and the Gnome's Red Hat
Oorspronkelijke uitgever: Floris Books, Edinburgh 2020
© Tekst en illustraties: Admar Kwant, 2020
Nederlandse rechten: Uitgeverij Christofoor, Zeist 2021

www.christofoor.nl

 Christofoor
uitgeverij

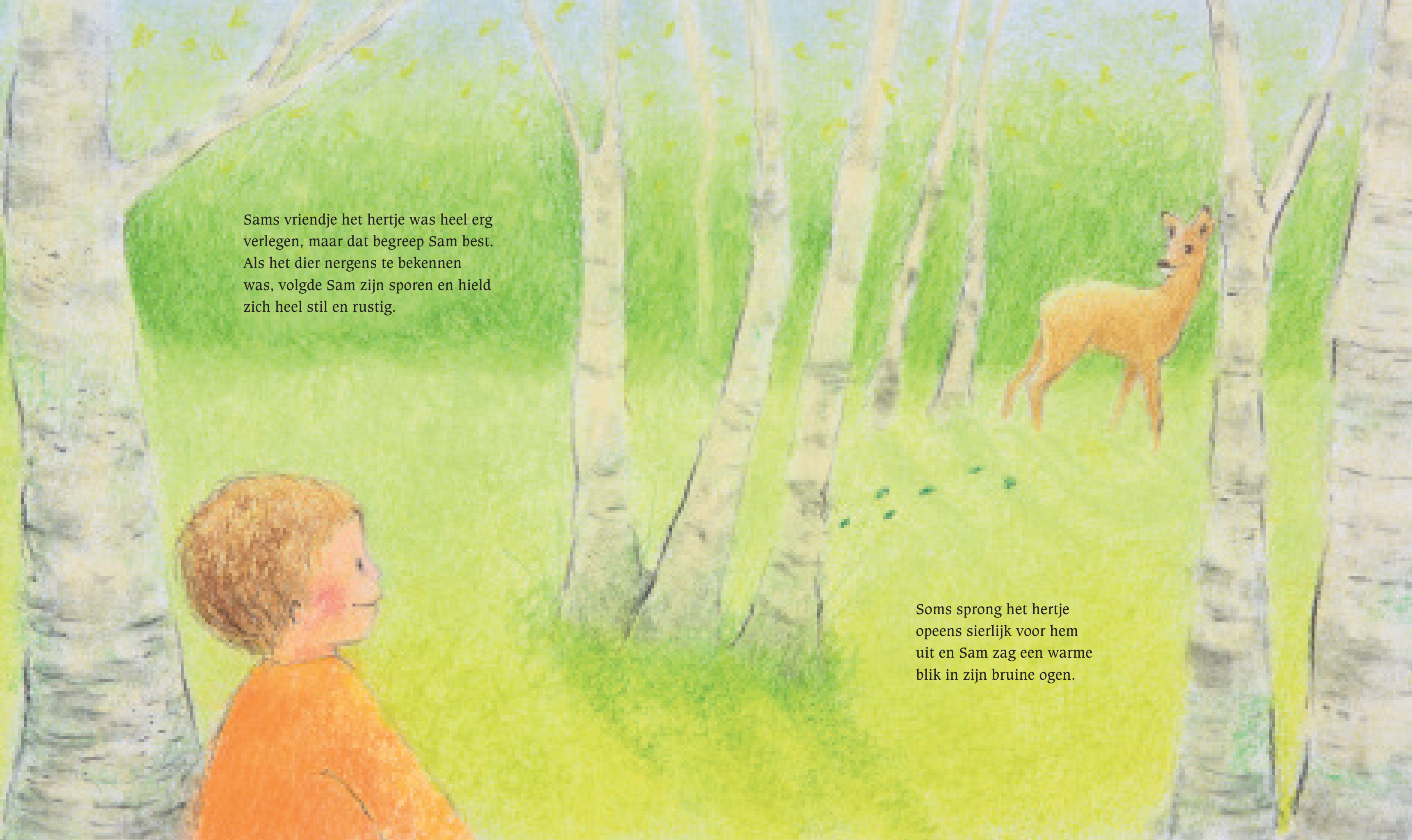
Sam woonde aan de rand van het bos. Als hij naar buiten ging, kwam het roodborstje altijd naar hem toe vliegen om hem te begroeten en voor hem te zingen.

En altijd gaf Sam haar een korstje brood dat hij speciaal voor haar had bewaard.

Ze pikte de kruimels op, hield haar kopje scheef en keek hem vrolijk aan.

Sams vriendje het hertje was heel erg verlegen, maar dat begreep Sam best. Als het dier nergens te bekennen was, volgde Sam zijn sporen en hield zich heel stil en rustig.

Soms sprong het hertje opeens sierlijk voor hem uit en Sam zag een warme blik in zijn bruine ogen.

A colorful illustration of a young boy with brown hair, wearing an orange long-sleeved shirt and blue pants, crouching in a forest. He is holding a small, colorful object in his hands. The forest floor is covered in green moss and ferns, and several tree trunks are visible in the background. The scene is lit with soft, natural light.

In het midden van het bos, waar de varens en de mossen groeiden, woonde Sams allerbeste vriend. Sam vond het heerlijk om even bij hem langs te gaan.

Als zijn vriend niet thuis was, liet Sam iets bijzonders achter: een zoete braam, een glanzende steen of de rode veer van een bonte specht.

En soms, als Sam thuiskwam, vond hij in het raamkozijn iets moois wat daar voor hem was neergelegd: een goudkleurig berkenblad of een kleurig slakkenhuis. Hij bewaarde die schatten in een kartonnen doosje.

Op een keer, midden in de nacht,
hoorde Sam hoe het geluid van de wind
veranderde. Het zachte waaien werd een
angstaanjagend bulderen. De daken trilden
ervan. De deur rammelde, maar Sam wist
dat de wind er niet doorheen kon. Hij zat
veilig en warm in zijn huis.
Hij dacht aan het roodborstje, het hertje en
zijn beste vriend, daar buiten in het bos.
Waren ze veilig voor de storm?

De volgende ochtend was de wind gaan liggen.
Toen Sam het bos in liep, kwamen het roodborstje en het hertje hem begroeten.
Het roodborstje fladderde om hem heen en tjlpte vrolijk.
‘Wat ben ik blij dat jij zo vrolijk bent, na die storm vannacht’, zei Sam.
‘En dat het ook goed gaat met jou’, zei hij tegen het hertje.